

Der er tale om en entydig vækst i anvendelsen af de produkter, disse kemiske stoffer indgår i, og alle produkterne er kendetegnet ved at være enten giftige, kræftfremkaldende eller allergifremkaldende. Der anvendes mere end 100 t i Danmark af disse stoffer, som ikke er underlagt en eneste regulering. Det skyldes vel ikke, at vi er i tvivl om, at stofferne har de egenskaber, for det er vi vel enige om. Men det skulle vel ikke tilfældigvis være vores medlemskab af EU eller manglende rygrad over for industriens krav, der gør, at ministeren ikke har taget initiativ på de områder?

Andre ting, jeg vil bringe ind, er klorerede opløsningsmidler. Klorerede opløsningsmidler anvendes stadig i alt for stor mængde i danske virksomheder, selv om der er oplagte substitutionsmuligheder, ofte i form af vand og sæbe til f.eks. metalaffedtning. Det drejer sig f.eks. om triklorethylen, som vi selv var med til at indføre en grøn afgift på for nogle år siden. Et andet af stofferne er triklorethan. Det er nu blevet forbudt på grund af ozonnedbrydningseffekten, men det er ofte blevet erstattet med netop triklorethylen, og sådan cykler det rundt, så længe skidtet ikke tages helt ud. I renserierne benytter man stadig væk perklorethylen, som også helt kan undværes – det er jeg overbevist om at ministeren også ved fra vores debat i sin tid. Der er derfor ingen saglig argumentation for ikke helt at udfase de klorerede opløsningsmidler. Det er sket både i Tyskland og i Sverige, så mit spørgsmål går på: Er det ikke på tide, det sker her, og hvorfor kan det ikke lade sig gøre her?

Med hensyn til organiske opløsningsmidler kan de i den grafiske branche erstattes af f.eks. sojaestere, og det sker da også i et vist omfang. Men hvorfor ikke tage skridtet fuldt ud og udfase dem helt gennem et forbud? Det er der ingen saglig argumentation imod, det er alene et spørgsmål om politisk rygrad.

For 20 år siden var der en voldsom diskussion om epoxy og polyethan, også kaldet isonaterne, og en substitutionsproces blev igangsat. Men de bruges stadig i store mængder, f.eks. i pulvermalinger. Tilsvarende er det gået med akrylat, som af rent profitmæssig årsag i dag kan findes på ethvert børneværelse, hvor børnene leger rollespil. Det er den rene gift. Også mange af de møbler, der står her i Folketinget, er sikkert sprøjtetakeret med akrylater for ikke at snakke om lakken på gulvene, anvendelser, hvor der for længst er udviklet alternativer. Hvorfor får vi ikke det forbud, som burde være indført for 20 år siden?

Endelig er der den sidste pind i min dagsorden, som siger, at man skal stoppe produktion og besiddelse af kemikalier, som er forbudt herhjemme. Jeg mener, det er dobbeltmoralisk, at vi i Danmark med den ene hånd accepterer produktion af kemiske stoffer, som vi med den anden hånd forbyder brugen af. Tarconord A/S producerer bl.a. creosot til træimpregneringsmidler, selv om det reelt er forbudt at bruge creosot i Danmark. Det må oven i købet siges at være en skærpende omstændighed, at selskabet bl.a. ejes og styres af en række kommuner og amter, herunder Nyborg Kommune, Fyns Amt, Albertslund Kommune og Århus Kommune. Finder ministeren ikke, det er dobbeltmoralisk, at det er tilladt at producere og videresælge et produkt, som det er forbudt at bruge i Danmark?

En anden virksomhed, Cheminova A/S, producerer en række insekt- og plantegifte, hvoraf det i hvert fald er forbudt at bruge produktet parthion i Danmark. Her synes jeg også, det er en skærpende omstændighed, at selskabet ejes og styres af Aarhus Universitet, ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Derfor har vi foreslået, at man også i dag benytter lejligheden til at beslutte, at de produkter, det er forbudt at bruge i Danmark, heller ikke må produceres og oplagres her.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg vil foreslå hr. Hindrup Andersen at stille sine spørgsmål skriftligt, så han kan få et ordentligt svar på dem. Jeg har simpelt hen ikke paratviden nok til at kunne svare angående de mange stoffer, han nævnte. Når jeg går herop, er det dels for at sige det og dels for at rette en enkelt bemærkning til De Konservative, som jeg har haft stor respekt for i dag; men der var en enkelt passage i det, fru Eva Møller sagde, som jeg slet ikke forstår.

Fru Eva Møller sagde, at De Konservative ikke tilslutter sig Nordsøkonferencens anbefalinger om udfasning af miljøfarlige stoffer inden for den næste generation. Jeg skal sige til fru Eva Møllers oplysning, at i den konference deltog miljøministrene fra de skandinaviske lande, fra det konservativt styrede England, fra det konservativt styrede Tyskland og fra det konservativt styrede Frankrig, som alle tilsluttede sig denne anbefaling, som selvfølgelig er ambitiøs, men med hensyn til Nordsøen osv. i allerhøjeste grad nødvendig.